

החובע מוען: אנשי אייזנברג שיחדו פקידים בעירייה, ומענו שהבוס שלהם קונה שופטים בעולם כדי לזכות במישפטים

וסלון קטן, מרתף שבו סאונה, חדר-כושר ומסלול באולינג. בדרך רתו הפרטית של אייזנברג נבנה חדר-אמבטיה מיוחד במינו: מתוך האמבטיה אפשר להציץ אל הגינה שמסביב לבית, אבל הנמצא באמי כסיה אינו נראה מבחוץ. כאשר הסתיימה בניית הבית, אמר אייזנברג לאדריכל כי זוהי הפעם הראשונה שהוא נהנה מ-כספו הרב. הוא הזמין את בן-חורין לתכנן עבורו את משרדיו בתל-אביב, ומכאן התגלגל הרעיון עד שהוחלט על הקמת בניין מישפטים מיוחד לחברותיו של אייזנברג. נבחר המיגרש המתאים, מול בית-המישפט בתל-אביב, והוחל ב-תיכנון.

נגדית בגובה דומה, אבל אין זו תביעה בעלת אופי ציבורי. בן-חורין הוא גבר צנום ונמוך קומה. הוא משופם ומקריח וזהיר מאוד בדבריו. בתחילה, כאשר נח-קר על-ידי עורך-דינו, אמנון גול-דנברג, ענה בצורה שוטפת ובי אריכות. אך כאשר החלה החקירה הנגדית, ועורך-הדין יובל לוי חקר אותו, חשש האדריכל להוציא מי-לה מפיו בלי שבע בדיקות. בן-חורין הוא אדריכל מצליח ובעל-מוניטין. היכרותו עם אייזנברג התחילה לפני שנים רבות, כאשר אייזנברג רצה לבנות לי-עצמו בית בסביון. "הוא רצה לבנות את הבית הכי גדול", סיפר האדריכל.

מתנה

לפסח

היחסיים שהיו בין האדריכל ומעבידו עד 1975 היו כאלה

ה א מ ת י ח ס המיליארדר אייזנברג למדינת ישראל כאילו היתה

רפובליקת בנות?

שבן-חורין היה בטוח שלאייזנברג מתאימה הקומה הגבוהה ביותר בבניין. אבל היום אני חושב שמקומי בקומת-המרתף, הסביר בן-חורין בבית-המישפט את הידר-דות היחסים.

ב-1976, שבה החלו הסיכוסכים בין הצדדים, התגלה לבן-חורין כי אייזנברג ואנשיו מתכננים לבנות קומה חמישית בבניין ולהציב עובי-דוד בשטח לפני קבלת הרשיונות המתאימים. באותו שלב כבר ידע בן-חורין כי שמואל דימאנט, מני-הלפרוייקט בית-אסיה ומחותנו של אייזנברג, נהג לשחד פקידים.

כאשר התעכבו האישורים לחניון בבניין, אסר דימאנט על בן-חורין לספל בעניין. הוא חזר בניצחון גדול מהעירייה ואמר כי השיג את הרשיונות. הוא השאיר מעטפה ובה 1500 לירות על שולחנו של פקיד העירייה המתאים, והאישור ניתן.

במיקרה אחר, כאשר היה חשש כי משהו מעכב את האישורים בעירייה, טילפן אליו דימאנט מחדרו של בן-חורין, הזכיר לו את המתנה הגדולה ששלח לו לפסח.

בת המיליארדים
אסתר זוכובצקי (מימין) בתו של אייזנברג, מקפידה לבקר כל יום במישפט, לידה בנו של שמואל דימאנט, מנהל פרויקט בית-אסיה.

יגיש מישפט נגד אייזנברג, הבהיר לו עורך-הדין עמירם זמני, כי לא כדאי לו. אייזנברג אינו מספיד במישפטים, אמר עורך-הדין, ר-גילה כי במיזרח קונה אייזנברג את השופטים. אייזנברג תואר כמיליונר כלי-יכול, הנהג במדינת-ישראל כבי-רפובליקת בנות, ורואה עצמו מי-על לחוק.

בן-חורין צייר את עצמו מעל דוכן-העדים כדוד העברי היוצא למילחמה ציבורית באייזנברג. הוא הסביר, כי פיסטוריו מהפרוייקט בי-1976 נגרמו מכיוון שלא הסכים לשיטת הנלוות של חברת בית-אסיה, ולא רצה לתת להן יד-עזמת זאת, העלה עורך-הדין ד"ר יובל לוי, המייצג את בית-אסיה, את הגירסה כי בן-חורין נכשל כי-אדריכל, עשה שינויים לאין ספור וגרם לעיכובים רבים ויקרים שי-גרמו לפיסטוריו.

הגילויים של שחיתות ותקלות כמעט שהשכיחו את העובדה, כי מדובר בתביעה של אדריכל לשי-כריסירחה ממעבדו. אמנם, שכר-הטירחה הוא בגודל של כ-15 מיל-יון לירות לשנת 1976, ותביעה

כדאי לכם לבוא כיום הי-ראשון למישפט אצל השור-טת הדסה בן-יעיתו, יתגלו שם דברים מעניינים על צורת מתן רשיונות בעירייה. אמר קול נשי בטלפון. האשה, שסירבה להוד-הות, נסתה לעניין את העולם הזה במישפט מסויים, כדי שינתן לו סיקור.

מסתבר, כי אותה אשה לא הת-עצלה וטילפנה גם לעיתונים הי-מיים, ומייד בתחילת השבוע החלו מתפרסמות ידיעות על נסיונות שיחוד פקיד-עירייה מצד אנשי המיליונר שאול אייזנברג.

מעל

החוק

ה אדריכל מרדכי בן-חורין עלה על דוכן-העדים וימים ארוכים סיפר את תולדות בית-אסיה, שאותו תכנן. הוא גילה כי חברת בית-אסיה, שהיא ברא-שותו של שאול אייזנברג, פעלה בצורה בלתי-חוקית ובלתי-מוסרית. רשיונות ואישורים הושגו בדרכי שוחד, וכאשר איים בן-חורין כי